

**Către
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Inspectia Judiciară, reprezentată de către inspectorul-șef, judecător dr. Lucian Netejoru, cu sediul în municipiul București, Bd. Regina Elisabeta nr. 40, Sector 5, CIF 30246121, cont bancar RO67TREZ70323510120XXXXX, deschis la Trezoreria Sectorului 3 București,

În temeiul art. 509 (1) Cod de procedură civilă și în termenul prevăzut de lege, prin raportare la data comunicării **sentinței civile nr.3/16.01.2020** pronunțate în dosarul nr.107/42/2019 de către Curtea de Apel Ploiești, respectiv 22.01.2020, formulăm prezenta:

CERERE DE REVIZUIRE

prin care solicităm admiterea cererii de revizuire și anularea în tot a sentinței civile nr.3/16.01.2020, pentru motivele ce vor urma:

În fapt,

I. În dosarul nr. 107/42/2019 s-a pronunțat de Curtea de Apel Ploiești sentința nr.3/16.01.2020, definitivă la data pronunțării, potrivit art.27 Cod procedură civilă raportat la art.47 alin.7 din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin care s-au soluționat cauzele conexe privind contestațiile formulate de contestatorii Mocanu Ingrid Luciana și Daniel Nicușor Constantinescu împotriva a două rezoluții:

- **rezoluția de respingere a sesizării** din data de 3.04.2018 pronunțată de Inspectia Judiciară în lucrarea nr. 621/IJ/311/DIJ/2018;
- **rezoluția de clasare** din data de 08.08.2018 pronunțată de Inspectia Judiciară în lucrarea nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018.

Potrivit art.509 alin.1 Cod procedură civilă revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut *ori s-a dat mai mult decât s-a cerut*

Pentru a putea aprecia asupra cazului de revizuire invocate supunem atenției următoarele:

1. Solicitățile contestatorilor prin cererile formulate:

● Prin contestația formulată de doamna Mocanu Ingrid împotriva **rezoluției de respingere a sesizării** din 03.04.2018 data în lucrarea nr. 621/IJ/311/DIJ/2018 s-a solicitat, **inițial**, admiterea contestației, desființarea rezoluției atacate și continuarea procedurii disciplinare (penultimul aliniat din contestație-fila 19).

● Prin contestația formulată de Daniel Nicușor Constantinescu împotriva **rezoluției de clasare** din data 08.08.2018 în lucrarea nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018 s-a solicitat **inițial**, admiterea contestației, desființarea rezoluției atacate și continuarea procedurii disciplinare (fila 25 din contestație).

● Prin **cererile completatoare identice** formulate de contestatori la data de 14.05.2019, după strămutarea cauzei la Curtea de Apel Ploiești, aceștia au invocat vicii la repartizare a lucrărilor de inspecție, aducând ca probă, prin asociere, cauza nr.23/J/2018 derulată pe rolul Secției disciplinare a Consiliului Superior al Magistraturii în care, pârâta T.C. din acel dosar, a invocat aspecte privind *neînregistrarea procedurală a sesizării, modificarea gradului de complexitate contrar dispozițiilor Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Inspecției Judiciare, repartizare sesizare cu depășirea termenelor regulamentare, lipsa procesului verbal de repartizare aleatorie etc*, care, în opinia petenților sunt incidente „*mutatis mutandis*” și în cauzele supuse contestației. **Din cuprinsul cererilor completatoare nu rezultă concret o altă solicitare cu privire la rezoluțiile contestate.**

2. Dispoziții legale incidente cererilor conexe formulate de contestatorii Mocanu Ingrid Luciana și Daniel Nicușor Constantinescu, în vigoare la data întocmirii rezoluțiilor contestate

Potrivit art.47 (5) din Legea 317/2004-în vigoare la data pronunțării rezoluțiilor “ Rezoluția de respingere a sesizării prevăzută la alin. (1) lit. c) (*dispusă de inspectorul judiciar*) și alin. (4) (*dispusă de inspectorul șef după infirmarea rezoluției dată de inspectorul judiciar*) poate fi contestată de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile.

(6) Soluțiile pe care le poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului judiciar sau, după caz, a inspectorului-șef și trimiterea dosarului pentru continuarea procedurii disciplinare.

(7) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este irevocabilă.

Totodată, potrivit art.36 din Hotărârea nr. 1.027 din 15 noiembrie 2012 pentru aprobarea **Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară** (valabil la data întocmirii rezoluției de respingere a sesizării -03.04.2018-, respectiv, de clasare - 08.08.2018-, analizate în dosarul nr. 107/42/2019):

(1) Rezoluțiile de respingere a sesizării prevăzute de art. 35 pot fi contestate de persoana care a făcut sesizarea, în termen de 15 zile de la comunicare, fără îndeplinirea unei proceduri prealabile, la Secția de contencios administrativ a Curții de Apel București.

(2) În cazul în care, prin hotărârea Curții de Apel București, se dispune desființarea rezoluției contestate și trimiterea dosarului la Inspekția Judiciară pentru continuarea procedurii disciplinare, **dosarul este repartizat aleatoriu, conform dispozițiilor art. 11 alin. (1) - (3) care se aplică în mod corespunzător.**

(3) Termenul de soluționare a dosarului nu poate fi mare de 30 de zile și se stabilește astfel încât să nu se împlinească termenul de prescripție al răspunderii disciplinare.

(4) Dispozițiile referitoare la efectuarea și completarea cercetării disciplinare, precum și la soluțiile care pot fi dispuse de inspectorii judiciari, prin rezoluție, se aplică în mod corespunzător.

3.Soluția pronunțată prin hotărârea a cărei revizuire se solicită.

Prin sentința civilă nr.3/16.01.2020 s-a dispus:

”Dispune **anularea** Rezoluției de clasare nr.621/IJ/311/DIJ/2018 din 03.04.2018.

Dispune **anularea** Rezoluției de clasare nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018 din 08.08.2018.

Dispune trimiterea cauzei la Inspekția Judiciară, **pentru repartizarea aleatorie a celor două sesizări disciplinare și efectuarea cercetării disciplinare asupra cauzelor conexe, sub aspectul săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), b) și d) din Legea nr. 303/2004”.**

4.În raport de dispozițiile legale menționate și dispozitivul sentinței nr.3/16.01.2020, arătăm că :

► Magistratul a dispus o altă soluție decât cea prevăzută de legiuitor, respectiv una de **anulare a rezoluțiilor și repartizarea aleatorie a lucrărilor conexe**;

► Desființarea unei rezoluții și continuarea cercetării disciplinare, astfel cum a avut în vedere legiuitorul prin reglementarea dispozițiilor art.47.alin.(6) lit. b din Legea 317/2004 **nu presupune anularea rezoluției și procedarea la o altă repartizare aleatorie a lucrărilor de inspecție**, astfel cum a dispus judecătorul cauzei, ci continuarea, respectiv, completarea (în reglementarea actuală) cercetării disciplinare începute deja, în baza unei rezoluții. Ceea ce a urmărit legiuitorul prin norma reglementată a fost continuarea unei proceduri, la care inspectorul de caz, după o independentă apreciere a dispus respingerea sesizării disciplinare.

Chestiunea referitoare la „**repartizarea aleatorie**” avută în vedere de legislația secundară în art.36 (2) din Hotărârea nr. 1.027 din 15 noiembrie 2012 pentru aprobarea Regulamentului privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspekția Judiciară a urmărit ca dosarul restituit Inspekției Judiciare după desființarea rezoluției contestate să fie repartizat aleatoriu, **dar pentru continuarea procedurii**, apreciind că inspectorul desemnat anterior și-a expus deja punctul de vedere cu privire la procedura derulată.

Astfel cum este redactat dispozitivul sentinței civile nr.3/16.01.2020 și, cum rezultă, de altfel, din considerentele de la fila 6 a acestei sentințe, magistratul a apreciat viciată procedura de repartizare inițială a lucrărilor de inspecție și, adăugând la lege, respectiv la dispozițiile care reglementează distinct și limitativ soluțiile care pot fi adoptate de către instanța de control (art.47.alin.(6)lit. b din Legea 317/2004), a dispus soluția criticată.

Contestatorii au invocat în cererile completatoare aspecte de repartizare cu dezvoltarea procedurilor operaționale ale Inspekției Judiciare (proceduri interne fără caracter public), însă **nu au solicitat altă soluție decât cea inițială, respectiv cea prevăzută de legiuitor în art.47,alin (6) lit.b din Legea 317/2004 „desființare rezoluție și continuarea cercetării disciplinare”, aspect reluat și în dezbateri de contestatoarea Ingrid Mocanu în fila 5, paragraful 7 din încheierea din data de 14.01.2020 -încheiere inițială de amânare a pronunțării.**

Tardivitatea depunerii cererilor completatoare, invocată de Inspekția Judiciară în raport de dispozițiile art.47 alin.5 din Legea 317/2004 a fost pusă în discuție în dezbateri, la data de 14.01.2020, respingându-se, neexistând alte discuții pe aceste cereri completatoare.

Că magistratul a urmărit să acorde mai mult decât s-a cerut rezultă din formularea tehnică a dispozitivului sentinței: „**anulare...**”, „**repartizarea aleatorie a lucrărilor conexe...**”, măsuri care au fost dispuse după un

raționament al magistratului expus în considerente referitor la viciu de repartizare, dar care, și dacă ar fi fost așa, viza **nulitatea absolută** a unei proceduri și **NU** anularea, distincția între nulitate absolută și anulare ținând de reglementarea diferită a celor două instituții și consecințele juridice diferite ale actelor lovite de aceste sancțiuni.

Mai mult, excepția nulității ridicată în cazul de speță din dosarul nr.23/J/2018 aflat în Secția disciplinară și la care s-a făcut trimitere cu referire la viciu de repartizare a fost soluționată în ședința din 10.06.2019, cu majoritate, **prin respingerea excepției nulității absolute** a acțiunii disciplinare.

Că soluția dispusă prin sentința civilă nr.3/16.01.2020 este mai mult decât au cerut contestatorii **rezultă fără echivoc din actele dosarului**, soluția ridicând reale probleme în aplicarea normelor de procedură disciplinară.

Astfel, magistratul a dispus „efectuarea cercetării disciplinare asupra cauzelor conexe” în condițiile în care Rezoluția din data de 03.04.2018 dispusă în lucrarea nr. 621/IJ/311/DIJ/2018 (anulată de magistrat) era una de respingere a sesizării, întocmită într-o etapă **ulterioară efectuării cercetării disciplinare**;

În același dosar, după etapa verificărilor prealabile s-a întocmit **Rezoluția din data de 16.02.2018-care nu a fost anulată de magistrat**-și prin care s-a dispus „**începerea cercetării disciplinare față de doamna judecător Anamaria Trancă din cadrul Curții de Apel București, cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare reglementate de art. art.99 lit.a) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată**”.

Prin urmare, dosarul nr. 621/IJ/311/DIJ/2018 a cărui repartizare aleatorie a fost dispusă de către judecătorul cauzei nr.107/42/2019, **are deja pronunțată o rezoluție de începere a procedurii disciplinare, cea din data de 16.02.2018 cu referire doar la abaterea prevăzută de art.99 lit.a)**, deoarece magistratul nu a constatat nulitatea absolută care ar fi putut să atragă nulitatea și a celorlalte acte subsecvente.

În plus, prin sentința criticată s-a dispus cercetarea disciplinară cu privire și la abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) și d) din Legea 303/2004 **fără ca magistratul să argumenteze existența unor indicii cu privire la săvârșirea acestor abateri.**

Începerea cercetării disciplinare cu privire la o anumită abatere, se realizează după o analiză temeinică a unui material probator administrat în faza verificărilor prealabile care să conducă la existența unor indicii privind săvârșirea acelei abateri.

Necesitatea stabilirii cu exactitate a faptelor și urmărilor acestora, a împrejurărilor în care au fost săvârșite, precum și a oricăror alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției judecătorului sunt cele care fundamentează începerea unei cercetări disciplinare.

Ori, din considerentele sentinței criticate nu reiese că magistratul a descris cel puțin sumar abaterile în raport de care a dispus începerea cercetării disciplinare, și nici nu a specificat care dintre acțiunile/inacțiunile magistratului pârât constituie indicii ale abaterilor respective.

În consecință, în raport de:

- ▶ solicitările contestatorilor din cererile astfel completate, dar și din dezbateri
- ▶ de dispozițiile legale
- ▶ de conținutul dispozitivului sentinței civile nr.3/16.01.2020 **considerăm că în cauză este incident cazul prevăzut de art.509 (1) ultima teză Cod procedură civile, urmând a vă pronunța asupra admisibilității cererii de revizuire.**

II. Referitor la aspectele ce țin de fondul cauzei în condițiile depășirii fazei admisibilității în principiu, facem următoarele precizări:

2.Chestiuni referitoare la considerentele sentinței nr.3/16.01.2020

● Dosarele nr. 621/IJ/311/DIJ/2018 și nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018 înregistrate inițial pe rolul Curții de Apel București au fost conexate prin încheierea de ședință din 31.01.2019 dată în dosarul nr. 3333/2/20018 în condițiile în care, deși aveau anumite elemente comune (priveau același judecător și unele fapte) vizau etape diferite în cadrul procedurilor ce țin de competența Inspecției Judiciare finalizate prin rezoluții care, chiar dacă puteau fi atacate cu aceeași cale de atac, soluțiile ce puteau fi pronunțate de instanță erau total diferite.

Evidența acestui lucru reiese tocmai din etapa în care se aflau, într-un dosar s-a început cercetarea disciplinară și s-a finalizat cu rezoluție de respingere a sesizării (621/IJ/311/DIJ/2018), în cel de-al doilea dosar (nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018) se finalizaseră verificările prealabile dispunându-se prin rezoluție clasare.

În primul dosar, dacă se desființa de Curte rezoluția de respingere a sesizării, legiuitorul a prevăzut limitativ doar soluția continuării cercetării, în cel de-al doilea dosar practica judiciară în materie, după pronunțarea deciziei CCR nr.397/2014 a fost și de începere a cercetării disciplinare.

Soluția dată prin sentința nr.3/16.01.2020, respectiv de anulare a celor două rezoluții este una distinctă, alta decât cea prevăzută limitativ de legiuitor prin art. 47(6)b din Legea 317/2004, situație ce conduce la imposibilitatea aplicării dispozițiilor legale ce reglementează procedura disciplinară prevăzută de Legea 317/2004 și de Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară.

● Aspectul referitor la prescripția răspunderii disciplinare antamat de magistrat la Cap. IV din considerentele sentinței sunt general motivate, nu

înlătură cele reținute de inspectorii judiciari în rezoluțiile de respingere a sesizării, respectiv cea de clasare, anulate, și se raportează la o chestiune ce privește funcționarea rețelei de socializare și **nu la data săvârșirii eventualei abateri disciplinare în raport de elementele constitutive ale acesteia și în raport de care se calculează un termen de prescriere.**

● **Aspectul referitor la procedura viciată a repartizării lucrărilor la Inspekția Judiciară este dezvoltat de magistrat la fila 52 din considerentele sentinței:**

*V „Curtea mai reține că reclamantii au criticat rezoluțiile atacate inclusiv din perspectiva **repartizării aleatorii a sesizărilor la inspectorii judiciari (neînregistrarea procedurală a sesizării, modificarea gradului de complexitate contrar dispozițiilor Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Inspekției Judiciare, repartizare sesizare cu depășirea termenelor regulamentare, lipsa procesului verbal de repartizare aleatorie etc).** Aceștia au mai criticat și aspecte ce au ținut de durata soluționării plângerilor adresate Inspekției.*

Curtea reține că procedura disciplinară desfășurată în fața Inspekției judiciare a fost viciată prin nerespectarea repartizării aleatorii a sesizării la inspectorii judiciari (neînregistrarea procedurală a sesizării, modificarea gradului de complexitate contrar dispozițiilor Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Inspekției Judiciare, repartizare sesizare cu depășirea termenelor regulamentare, lipsa procesului verbal de repartizare aleatorie etc).

Aceste aspecte anterior precizate au fost invocate mutatis mutandis în fața Consiliului Superior al Magistraturii, instanță ce a apreciat că procedura desfășurată de Inspekția Judiciară împotriva judecătorului Cristina Tarcea (președintele înaltei Curți de Casație și Justiție la data respectivă) a una nelegală, cu consecința admiterii contestației magistratului cercetat.

În atare condiții se impune aplicarea principiului constituțional al egalității de tratament. Procedura repartizării aleatorii, în general a cauzelor iar în particular inclusiv a sesizărilor adresate Inspekției Judiciare în calitate sa de organ jurisdicțional disciplinar, constituie o garanție a respectării lato sensu a dreptului la un proces echitabil dar, în egală măsură, trebuie să constituie și o garanție a respectării dreptului la o anchetă efectivă prevăzut de art. 6.1 din CEDO.

Față de cele anterior reținute, din care rezultă că secunda rezoluție de clasare s-a fundamentat în esență pe cele reținute în prima rezoluție de clasare emisă la 3.04.2018 și față de împrejurarea că, așa cum s-a reținut, nu au fost prezentate date suficiente din care să rezulte modalitatea de repartizare a sesizărilor și nici a sesizării din oficiu, prin raportare la jurisprudența recentă a Secției pentru Judecători a CSM, această Curtea reține că raționamentul privind încălcarea principiului repartizării aleatorii a cauzelor reținut în cauza privitoare

la doamna judecator Cristina Tarcea poate fi reținut, mutatis mutandis, și în această cauză, motiv pentru care, având în vedere și celelalte motive de nelegalitate anterior reținute de către această Curte, se impune a fi anulate în întregime rezoluțiile atacate cu consecința repartizării acestora unor alți inspectori judiciari pentru a dispune o soluție conformă în cauzele conexe.

Chestiunea privind repartizarea nu a fost pusă în discuție anterior închiderii cercetării judecătorești (aspect care rezultă din încheierile de ședință și din cea de amânare inițial a pronunțării) și nici nu s-au luat concluzii în dezbateri pe acest aspect, și mai grav, nu reiese că s-ar fi făcut demersuri la Inspekția Judiciară pentru a identifica vreun incident la repartizarea celor două lucrări, în schimb se face trimitere la o contestație a fostului președinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție (probabil înscris depus de reclamant) și se concluzionează de președintele de complet „Curtea reține că procedura disciplinară desfășurată în fața Inspekției judiciare a fost viciată prin nerespectarea repartizării aleatorii a sesizării la inspectorii judiciari (neînregistrarea procedurală a sesizării, modificarea gradului de complexitate contrar dispozițiilor Regulamentului pentru organizarea și funcționarea Inspekției Judiciare, repartizare sesizare cu depășirea termenelor regulamentare, lipsa procesului verbal de repartizare aleatorie etc).”

Mai trebuie precizat că la data de 10.06.2019 Secția disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii, cu majoritate, a respins excepția nulității absolute a acțiunii disciplinare în cauza la care au făcut trimitere contestatorii atunci când au invocat vicii de procedură identice cu cele din dosarele Inspekției Judiciare nr. 621/IJ/311/DIJ/2018 și nr.3341/IJ/1545/DIJ/2018, aspect învederat instanței de către Inspekția Judiciară prin notele scrise din data de 28.08.2019.

• Prin sentința criticată s-a dispus cercetarea disciplinară cu privire și la abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.b) și d) din Legea 303/2004 fără ca magistratul să argumenteze existența unor indicii cu privire la săvârșirea de către judecătorul pârât a acestor abateri, fără a se descrie cel puțin sumar abaterile în raport de care a dispus începerea cercetării disciplinare și nici nu a specificat care dintre acțiunile/inacțiunile magistratului pârât constituie indicii ale abaterilor respective.

În acest sens se constată că în considerentele hotărârii judecătorul s-a rezumat a menționa, după prezentarea motivelor de nelegalitate cu privire la abaterea prevăzută de art.99 lit.a) și a aspectelor privitoare la repartizarea aleatorie, că „nu se mai impune analizarea celorlalte critici invocate de reclamant.”(pag.52 paragraful 7)

În ce privește susținerile din considerentele sentinței criticate referitoare la existența indicilor abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea 303/2004, considerăm că Avizul nr.18/2015 a CCJE privind poziția puterii judecătorești și relația ei cu celelalte puteri ale statului nu este aplicabil în

cauză, mențiunile din hotărâre cu privire la acest aspect reprezentând interpretări personale ale magistratului, contrare conținutului Avizului.

Astfel, susținerea săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.a) din Legea 303/2004 argumentată în sentința criticată în sensul că „*Puterea judecătorească nu trebuie să încurajeze niciodată neascultarea și lipsa de respect față de puterea executivă și cea legislativă*” (fila 49 din considerente paragraful 5), este scoasă din context.

Recomandările sus menționate din Avizul nr.18/2015 al CCJE erau cuprinse în **Capitolul VII. Nevoia de limitare în relațiile dintre cele trei puteri, subtitlul A. “Limitarea judiciară”** referirile privind situațiile în care „*instanțele judecătorești pot să critice legislația sau puterea legislativă pentru neintroducerea a ceea ce instanța consideră a fi legislație adecvată*”.

În consecință, în raport de argumentele expuse anterior, în temeiul art. 513 din Codul de procedură civilă, vă solicităm

▶ să admiteți cererea de revizuire formulată împotriva sentinței civile nr.3/16.01.2020;

▶ să modificați în tot hotărârea nr.3/16.01.2020 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești **și, în fond**

▶ să respingeți contestațiile conexe formulate de contestatorii Mocanu Ingrid Luciana și Constantinescu Daniel Nicușor, urmând a aprecia că argumentele expuse de inspectorii judiciari în susținerea rezoluțiilor întocmite nu au fost înlăturate de contestatori.

Depunem prezenta cerere în 4 exemplare, din care 2 vor fi comunicate intimaților, potrivit art. 150 din Codul de procedură civilă.

În temeiul art.411 alin. 2 Cod procedură civilă solicităm judecarea cauzei în lipsa.

INSPECTOR ȘEF

JUDECĂTOR DR. LUCIAN NETEJORU

